

Sygn. akt VII K 220/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Zielińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Siwek

Prokurator: Adam Zarzycki

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2016 roku,

sprawy **S. M.** (S. M.) s. S. i U. z domu P., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 31.01.2016r. ok. godz. 21:20 w m. M.(...) prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny - samochód osobowy marki R. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 21:29 do stężenia na poziomie 1,50 mg/l, o godz. 22:14 do stężenia na poziomie 1,02 mg/l, o godz. 22:18 do stężenia na poziomie 1,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

1. oskarżonego **S. M. (S. M.)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art.178 a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w ilości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat z wyłączeniem kategorii prawa jazdy C oraz C+E;
3. na podstawie art. 43 a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 31 stycznia 2016 r.;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VIIK 220/16

UZASADNIENIE

W dniu 31. stycznia 2016 roku ok. godz. 21.20 S. M. jadąc samochodem marki R. (...) nr rej. (...) w M. (...)został zatrzymany przez patrol policji do kontroli.

(notatka urzędowa-k.1)

Oskarżony został poddany badaniom na stan trzeźwości. Badanie przeprowadzone o godz.21.29 wykazało 1,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II próba wykonana o godz.22.14 – 1,02 mg/l oraz o godz. 22.18 – 1,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(protokół użycia urządzenia pomiarowego-k.2)

S. M. ma 28 lat, posiada wykształcenie średnie, jest kawalerem, obecnie przebywa w A. Ś. w. (...) odbywa karę pozbawienia wolności.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.35v)

Oskarżony był 2 razy karany.

(karta karna -k.6)

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego i przed sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wyjaśnił, że autem przejechał około 600-700 m. Jechał do sklepu po alkohol wraz z kolegami. Podał, że pracuje jako zawodowy kierowca.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.13, -k. 35v)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, przyznającego się do winy. Korespondują one z protokołem użycia alkometru i notatką urzędową funkcjonariusza policji.

Oskarżony nie zgłaszał uwag, ani zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia badania.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżony **S. M.** swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 1 kk.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115§16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawił się dobrowolnie. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem.

Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu środka karnego Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy, a zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego zasady trzeźwości uczestników ruchu drogowego.

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodząca poczytano oskarżonemu to, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i przejechał niewielki odcinek drogi.

Na niekorzyść poczytano natomiast znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oraz znaczny stopień zawinienia, wcześniejszą karalność oraz to, że stan nietrzeźwości był wysoki. Nadto na niekorzyść poczytano to, że oskarżony autem przewoził inne osoby.

W ocenie sądu karą adekwatną i sprawiedliwą w tym przypadku będzie kara grzywny. Ilość stawek (100) odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości czynu, wysokość każdej stawki (20) zaś, sytuację majątkową oskarżonego.

W związku z tym, że oskarżony zagrażał swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji na podstawie art.42 § 2 kk należało go pozbawić możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w strefie ruchu lądowego. Mając na uwadze stan nietrzeźwości w jakim kierował samochodem, Sąd orzekł powyższy zakaz na okres 3 lat, uznając że będzie to dla oskarżonego wystarczająco dolegliwe, a jednocześnie adekwatne do stopnia zawinienia. Zakaz ten orzeczono na najkrótszy możliwy okres czasu.

Nadto z uwagi na zawód jaki wykonuje oskarżony, wyłączony został zakaz prowadzenia pojazdów kategorii C oraz C+E.

Przesłanką stosowania środka w postaci zakazu prowadzenia pojazdów jest zagrożenie, które mogłoby w przyszłości spowodować prowadzenie pojazdu danego rodzaju przez daną osobę. Zakres, a także czas trwania tegoż środka zależy od stopnia zagrożenia jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmocnienia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu.

Na podstawie art. 63 § 2 orzeczono o zaliczeniu oskarżonemu czasu zatrzymania prawa jazdy na poczet środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 43a§2kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne.

Wysokość zasądzanego świadczenia (5.000zł) jest również najniższą jaką przewiduje kk.

Mając na uwadze postawę oskarżonego oraz sumę dolegliwości związanych z wymierzoną karą i środkiem karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a także zasądzonym świadczeniem pieniężnym w ocenie Sądu jest to wystarczającą reakcją na czyn, którego dopuścił się oskarżony.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90,00 złotych stanowiącą wydatki poniesione w toku postępowania. Złożyły się na nie:

-ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu przygotowawczym-20 zł i w postępowaniu sądowym -20 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2003 roku , Nr 108, poz. 1026).

-opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 50 złotych, na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 08 2003 roku w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2003 roku , Nr 151, poz. 1468)

Opłatę w wysokości 200 złotych wymierzono na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).